

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия) на 13 август 2013 г. — Belgacom SA/Commune d'Etterbeek

(Дело C-454/13)

(2013/C 313/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Belgacom SA

Ответник: Commune d'Etterbeek

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 12 и 13 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“) ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат чрез правна уредба, приета от национален или местен орган, въвеждането за бюджетни нужди на такса върху инфраструктурите за мобилна комуникация, които са разположени в обществен или частен имот и се използват при извършването на обхванати от общото разрешение дейности?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183.

Жалба, подадена на 27 август 2013 г. от Repsol, SA срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 27 юни 2013 г. по дело T-89/12, Repsol YPF/CXВП — Ajuntament de Roses (R)

(Дело C-466/13 P)

(2013/C 313/23)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Repsol, SA (представители: L. Montoya Terán и J. Devaureix, abogados)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло Решение на Общия съд от 27 юни 2013 г. по дело T-89/12, за което жалбоподателят е уведомен на 28 юни 2013 г.

— да се уважат изцяло исканията, направени в първоинстанционното производство.

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Налага се корекция на определена практика на СХВП при регистрацията и на определена практика на Общия съд, за да се постигне ефективно прилагане на съотношението на реципрочност между отличителния характер на по-ранната марка и обхвата на защитата ѝ.
2. В обжалваното решение Общият съд е допуснал явни противоречия между изложените съображения и изводите, до които е достигнал, що се отнася до липсата на прилика между знаците (установява, че съществуват повече разлики, отколкото прилики, но приема, че знаците са сходни) и слабия или недостатъчен отличителен характер на по-ранната марка (счита марката за слаба, но не отчита това при преценката на вероятността от объркване).
3. Общият съд е пренебрегнал обстоятелството, че основните отличителни характеристики на марката, изтъкната в подкрепа на възражението, (главна буква „R“, оградена с кръг) не могат да бъдат монополизирани от нито едно трето лице, поради което е спазено изискването обичайните знаци да са на разположение на пазара.
4. Общият съд е пренебрегнал решенията на испанския Tribunal Supremo по сходни дела, въпреки че тези решения е следвало да бъдат взети предвид като възприемащи гледната точка на съответния потребител, а именно испанския.
5. От допустимите и относими съображения следва, че решението на Общия съд е неправилно. Ето защо то трябва да бъде отменено, както е поискано.

Жалба, подадена на 16 септември 2013 г. от GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 юли 2013 г. по дело T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

(Дело C-496/13 P)

(2013/C 313/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (представители: I. Memmler, S. Schulz, Rechtsanwältinnen)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Villiger Söhne GmbH

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска

- да бъде отменено Решение на Общия съд от 3 юли 2013 г. по дело T-78/12, както и решението на първи апелативен състав на СХВП от 1 декември 2011 г. по преписка № R2109/2010-1;
- да бъде осъден ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Като единствено основание жалбоподателят посочва неправилното тълкуване и прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, както и несъобразяване с правилата относно доказването при прилагане на тази разпоредба.

В мотивите си жалбоподателят изтъква следното:

При сравняването на знаците Общият съд не е приложил правилно учението за цялостната преценка на обстоятелствата по случая, тъй като е сравнил общо съставните елементи „LIBERTAD“ и „LIBERTE“, като във връзка с това не е открил останалите съставни части на марките.

Ако е приложил правилно учението за цялостната преценка на обстоятелствата по случая, Общият съд е трябвало по-конкретно да отдаде по-голямо значение на някои други съставни елементи на конфликтните марки, наред с всичко останало и на цветовата комбинация в спорната марка и в марката, срещу която е подадено възражение, и на означението „LA“, използвано в марката, срещу която е подадено възражение, както и на означението „brunes“, използвано в спорната марка.

Според жалбоподателя Общият съд е приложил погрешно установените от Съда принципи за понятийно сходство, тъй като не е взел предвид в достатъчна степен обстоятелството, че марките са на различни езици.

Освен това според жалбоподателя Общият съд не се е съобразил с установените в Процедурния правилник правила относно доказването, тъй като, без да разполага с конкретни доказателства, установява презумпции относно начина на произнасяне на марката „LA LIBERTAD“ и основава на тях постановеното решение.

Жалбоподателят посочва, че в крайна сметка вследствие на това е погрешен резултатът, до който достига Общият съд.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).